

Jeanroy

I.

Qui no sap esser chantaire
Laire
Quant aug los vergiers sonar
Clar
E [quan] son per tot mesclat
Prat
E·l rozast del matin s'espan
Blan
Sobre l'erba josta·l sauza.

II.

Non aus semblan ni vejaire
Faire
Q?eu l'am, ni l'aus desamar,
Ar
Q?en amor son drut intrat
Fat
E·il fals amator ab engan
Van
Cui Amors engann?e bauza.

III.

Non es reis ni emperaire
Gaire
Que l'aus el mantel tochar
Var,
Ni far q?agues acatat
Grat;
Ric me fai la noig en somnjan
Can
M?es vis q?e mos bratz l'enclauza.

IV.

Lai n?irai el seu repaire,
Laire,
Em peril qom de passar
Mar;
Si de mi no·l pren pitat,
Bat
Fer freg. Las! tan la vau pregan,
Qan
Qe ja de leis no m?en jauza!

V.
Si no-m vol amar m?amia,
Dia,
Pos eu l?am, s?il m?amara
Ja:
Q?eu sui al seu mandamen
Gen
E-il serai, si-m vol retener;
Ver
Li dirai, q?autres li menta.

- letto 193 volte

Credits | Contatti | © Sapienza Università di Roma - Piazzale Aldo Moro 5, 00185 Roma T (+39) 06 49911
CF 80209930587 PI 02133771002

Source URL: <https://letteraturaeuropea.let.uniroma1.it/?q=laboratorio/jeanroy-16>